

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/38/2020
Identifikačné číslo spisu: 6019200302
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6019200302.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Jany Martinčekovej, v právnej veci žalobcu: A. D., nar. XX. E. XXXX, bytom J.. K. X, X. S., právne zast. advokátkou JUDr. Radkou Rešutíkovou, Spojova 2, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Banská Bystrica, so sídlom Trieda SNP 75, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/SSVODPPKPC/SOC/2019/2151/VAL zo dňa 26. februára 2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. februára 2020, č.k. 20Sa/8/2019-83, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. februára 2020, č.k. 20Sa/8/2019-83, z a m i e t a.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 20Sa/8/2019-83 zo dňa 04. februára 2020 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US5/SSVODPPKPC/SOC/2019/2151/VAL zo dňa 26. februára 2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný ako odvolací orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, odboru sociálnych vecí a rodiny zo dňa 17. októbra 2018, č. RS 1/OPPnKŤZPaPČ/SOC/2018/43321-5 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým prvostupňový správny orgán žalobcovi peňažný príspevok na osobnú asistenciu nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca svoju žiadosť odôvodnil tým, že nevie a nevládze sám žiť. Je invalid dg. F 20 paranoidná schizofrénia, a preto potrebuje pomoc, t.j. osobnú asistenciu, pričom rodičia sa nevládzu o neho starať. Priložil 14 fotokópií dokladov o jeho zdravotnom stave. Prvostupňový orgán na základe tejto žiadosti vydal komplexný posudok, podľa ktorého je miera funkčnej poruchy žalobcu 50 % podľa Prílohy č. 3 bod IV. 6 písm. c) k zákonu č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 447/2008 Z.z.“), a preto v zmysle § 2 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. považoval žalobcu za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, z ktorého pre žalobcu vyplývajú sociálne dôsledky v oblasti mobility a orientácie. Podľa komplexného posudku žalobca nemá výrazne obmedzenú pohybovú schopnosť v dôsledku narušenia duševných funkcií, pohybuje sa samostatne, bez opornej pomôcky, je schopný v sprievode inej fyzickej osoby premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, nemá duševné poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania, pre ktoré by nebol schopný prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb alebo nemá ťažké poruchy zvieráčov, pre ktoré by nebol schopný prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb, a preto nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 písm. a), b) a c) zák. č. 447/2008 Z.z., pričom nebola navrhnutá žiadna forma kompenzácie. V oblasti komunikácie je sťažená schopnosť komunikácie so spoločenským prostredím a pri sprístupnení informácií v dôsledku narušenia duševných funkcií. Podľa tohto posudku žalobca potrebuje pomoc inej fyzickej osoby pri styku so spoločenským prostredím, pri vybavovaní úradných záležitostí a sprístupnení informácií, ktorú je možné zabezpečiť prostredníctvom sprievodcu, pričom kompenzácia nebola navrhnutá. V oblasti sebaobsluhy je podľa posudku obmedzená schopnosť vykonávať úkony sebaobsluhy v dôsledku narušenia duševných funkcií, pričom bol stanovený druhý stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby podľa prílohy č. 3 k zák. č. 448/2008 Z.z., ale žalobca nespĺňa podmienky stanovené v § 14 ods. 4 zák. č. 447/2008 Z.z., a preto sa kompenzácia nenavrholala. Ďalej sa v posudku konštatuje, že žalobca nemá sociálne dôsledky vyplývajúce z ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré by bolo možné kompenzovať v zmysle zák. č. 447/2008 Z.z., a preto peňažný príspevok na osobnú asistenciu sa nenavrholal. Podľa komplexného posudku ďalej pri zdravotnom postihnutí žalobcu nevznikajú sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré je možné kompenzovať v zmysle zák. č. 447/2008 Z.z., a preto sa nenavrholala žiadna forma kompenzácie. Záverom prvostupňový orgán skonštatoval, že z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia je žalobca odkázaný na sprievodcu pri zabezpečovaní pohybu, orientácie alebo komunikácie so spoločenským prostredím, nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nemá zdravotné postihnutie na účely parkovacieho preukazu. Podkladom pre vypracovanie komplexného posudku žalobcu bol lekársky posudok zo dňa 04. októbra 2008, kde na základe psychologického vyšetrenia, psychiatrického vyšetrenia, neurologického vyšetrenia, EMG vyšetrenia a iných bolo vyslovené diagnostické funkčné hodnotenie: A. klinické diagnózy - paranoidná schizofrénia, únavový syndróm. Druh zdravotného postihnutia bol označený ako schizotypové poruchy, poruchy s bludmi a halucináciami IV.6.c. 50 - 80 %. Miera funkčnej poruchy v percentách bola stanovená vo výške 50 %. Za rozhodujúce boli považované poruchy duševné a poruchy správania, bez pridružených ochorení, ktoré by odôvodňovali percentuálne navýšenie a celková hodnota miery funkčnej poruchy je 50 % pre paranoidnú schizofréniu. K jednotlivým druhom odkázanosti tento posudok skonštatoval, že žalobca je schopný premiestňovať sa vozidlami verejnej hromadnej dopravy, avšak je odkázaný na sprievodcu a na pomoc inej fyzickej osoby pri zabezpečovaní pohybu, orientácie a komunikácie so spoločenským prostredím, napriek čomu nie je ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na osobnú asistenciu, pretože nie je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby pri činnostiach uvedených v prílohe č. 4, nemá pohybové a zmyslové postihnutie, na základe čoho nespĺňa kritériá pre priznanie príspevkov. Stupeň odkázanosti dosahuje hodnotu II., preukaz so sprievodcom. Podkladom komplexného posudku bol aj posudkový záver z 10. októbra 2018 s obdobnými závermi.

3. Prvostupňový orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia uviedol, že za účelom prehodnotenia zdravotného postihnutia a určenia miery funkčnej poruchy žalobcu bol vyžiadaný komplexný posudok, podľa ktorého je miera funkčnej poruchy žalobcu 50 % podľa prílohy č. 3, časti IV. ods. 6 písm. c) k

zák. č. 447/2008 Z.z. a z tohto dôvodu sa v zmysle § 2 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ale nebol mu navrhnutý peňažný príspevok na osobnú asistenciu. Prvostupňový orgán poukázal na § 22 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z., podľa ktorého možno fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na osobnú asistenciu, poskytovať peňažný príspevok na osobnú asistenciu, a poukázal aj na § 20 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z., a to konkrétne na účel osobnej asistencie. Vychádzajúc z komplexného posudku uzavrel, že bolo zistené, že v súčasnosti nie je žalobca odkázaný na osobnú asistenciu, nemá výrazne obmedzenú pohybovú schopnosť, pohybuje sa samostatne, bez opornej pomôcky, ale má sťaženú schopnosť komunikácie so spoločenským prostredím v dôsledku narušenia duševných funkcií pri kontakte so spoločenským prostredím, ktorú je možné zabezpečiť prostredníctvom sprievodcu. Žalobca nemá žiadne pracovno-vzdelávacie ani voľnočasové aktivity, zdržiava sa v domácom prostredí a jeho stav je na liečbe kompenzovaný a stabilizovaný.

4. Dňa 15. februára 2019 bol žalovaným vypracovaný lekársky posudok žalobcu, podľa ktorého ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. K jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 zák. č. 447/2008 Z.z. žalovaný uviedol, že podkladom pre zhodnotenie zdravotného stavu žalobcu sú lekárske nálezy, ktoré mu boli predložené. Z predloženej zdravotnej dokumentácie vyplýva, že pre stanovenie miery funkčnej poruchy sú rozhodujúce psychické problémy žalobcu zhodnotené ako paranoidná schizofrénia. Podľa aktuálneho odborného vyšetrenia pretrvávajú nepriaznivé povahové vlastnosti, bez floridných psychotických príznakov, ale bez známk dekompenzácie, zúženie záujmov, relatívna sociálna izolácia, mínusová symptomatika je aktuálne redukovaná. Nemá preukázané prejavy poruchy komunikácie, poruchy zmyslov (zrak, sluch). Pri uvedenom zdravotnom stave je možnosť kompenzácie stavu s odkázanosťou na sprievodcu maximálna. V predložených lekárskejších nálezoch nie je objektívne preukázaná závažnejšia porucha mobility. Osobná asistenciu, vychádzajúc z predložených lekárskejších nálezoch nie je indikovaná. Následne dňa 20. februára 2019 bol vypracovaný nový komplexný posudok žalobcu, podľa ktorého bola opätovne stanovená miera jeho funkčnej poruchy vo výške 50 % pre ochorenie zaradené do skupiny IV. ods. 6 písm. c) Prílohy č. 3 zák. č. 447/2008 Z.z., preto sa žalobca považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Podľa tohto komplexného posudku žalobcovi vyplývajú z ťažkého zdravotného postihnutia nasledovné sociálne dôsledky. V oblasti mobility a orientácie nemá výrazne obmedzenú pohybovú schopnosť, v dôsledku narušenia duševných funkcií má narušenú orientačnú schopnosť, pohybuje sa samostatne, bez opornej pomôcky, nemá ťažkú poruchu mobility, je schopný v sprievode inej fyzickej osoby premiestniť sa k vozidlám verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do nich, udržať sa v nich počas jazdy, vystupovať z nich, nemá duševnú poruchu z častého opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania, ani ťažkú poruchu zvieráčov, kde je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, kompenzácia sa nenavrhne a potrebuje pomoc inej osoby pri kontakte so spoločenským prostredím, ktorú je možné zabezpečiť prostredníctvom sprievodcu, kompenzácia sa nenavrhne. V oblasti komunikácie komplexný posudok skonštatoval narušenú schopnosť komunikácie so spoločenským prostredím, v dôsledku narušenia duševných funkcií a potrebu pomoci inej osoby pri kontakte so spoločenským prostredím, ktorú je možné zabezpečiť prostredníctvom sprievodcu, kompenzácia sa nenavrhne. Žalobca nemá podľa tohto posudku sociálne dôsledky vyplývajúce z ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré by bolo možné kompenzovať v zmysle zák. č. 447/2008 Z.z., a preto sa peňažný príspevok na osobnú asistenciu nenavrhoval. Žalobca je z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia odkázaný na sprievodcu a nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V odôvodnení komplexného posudku žalovaný poukázal na predchádzajúci komplexný posudok a jeho podklady, na závery jednotlivých vyšetrení žalobcu a skonštatoval, že lekár žalovaného nemal pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu, preto v súlade s § 11 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z. vykonal posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby. Uviedol, že podľa aktuálneho vyšetrenia pretrvávajú nepriaznivé povahové zvláštnosti bez floridných psychotických príznakov, ale bez známk dekompenzácie. Prítomný je zúžený záujmový okruh, relatívna sociálna izolácia, mínusová symptomatika je aktuálne mierne redukovaná. Nie sú preukázané prejavy poruchy komunikácie alebo poruchy zmyslov. Pri uvedenom zdravotnom postihnutí je možné kompenzovať stav maximálne odkázanosťou na sprievodcu. V predložených odborných nálezoch nie je objektívne

preukázaná závažnejšia porucha mobility. Pridružené ochorenia nedosahujú vyššie percento miery funkčnej poruchy. Pri dokumentovanom stupni a prejavoch postihnutia osobná asistenciu nie je indikovaná. Podkladom pre tento posudkový záver žalovaného bolo šetrenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia dňa 10. januára 2019, z ktorého vyplýva, že žalobca býva v byte v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorí sú starobní dôchodcovia, pričom žalobca je invalidný dôchodca. Pohybuje sa samostatne bez ortopedickej pomôcky, užíva lieky, po ktorých nevládze, je slabý a zdôrazňuje, že je stále unavený, čo označil za svoj najväčší problém. Nemá pohybové obmedzenie, preto je pri väčšine sebaobslužných úkonov samostatný, pri vstávaní a líhaní a polohovaní je samostatný i osobnú hygienu vykonáva samostatne, vlasy mu umýva otec. Matka žalobcu uviedla, že sa zvládne osprchovať samostatne, ale sprchovanie je nedôsledné. Pri česaní a holení je samostatný, ale holi sa málo, nakoľko mu to dlho trvá a býva potom unavený. Nechty si ostrihá samostatne. Pri úkonoch vyprázdňovania je samostatný, má počas celého týždňa zabezpečené obedy, po ktoré si chodí samostatne, bez sprievodcu, do domova dôchodcov. Žalobca je schopný pripraviť si stravu si naservírovať a najesť sa samostatne. Má problémy s pamäťou a zabúda. Potrebné je na neho dohliadať pri užívaní liekov, pretože zabudne, že má lieky užiť alebo sa môže stať, že ich užije väčšie množstvo. Pre tento účel si vedie záznam, kde si poznačí, že ich užil. Na správne užívanie liekov dohliada matka, ktorá má však zdravotné problémy. Žalobca chodí samostatne na nákup každý druhý deň a ako uviedla matka, neupratuje si izbu, ktorú obýva a matka mu zo zdravotných dôvodov nevládze izbu upratovať. V domácom prostredí sa posudzovaný žalobca dokáže orientovať, ale podľa uvedenia má ťažkosti v cudzom prostredí, napríklad u lekára, kde sa cíti pod stresom a nedokáže v rýchlosti povedať, čo mu je a aké má ťažkosti. Nedokáže si zavolať napríklad taxislužbu, pretože má problém pohotovo uviesť potrebné informácie. Na odborné vyšetrenie ho sprevádza otec alebo matka, ktorá ale pre svoje zdravotné ťažkosti už nevládze poskytovať synovi takúto pomoc. Jedenkrát mesačne žalobca navštevuje psychiatrický stacionár na 3 hodiny, pretože dlhšie nevydrží. Vždy sa rozprávajú, čo za celý mesiac zažili. Okrem toho navštevuje aj knižnicu, kam cestuje verejnou hromadnou dopravou bez sprievodcu. V prípade, že otec ide k známemu na návštevu, odprevadí syna do stacionára. Osobnú asistenciu si žalobca a jeho rodičia predstavujú ako dohľad a sprievod na nákupy, k lekármi a na aktivity. Pri šetrení sociálnych dôsledkov matka uviedla, že osobná asistenciu pre žalobcu by bola vhodná na jeden rok, aby mohol absolvovať potrebné vyšetrenia a dal sa po zdravotnej stránke do poriadku. Žalobca uviedol, že v súčasnosti nemá okrem návštevy stacionára a knižnice ďalšie aktivity, nakoľko býva veľmi unavený. Kultúrne podujatia nenavštevuje, pretože ich nemá s kým absolvovať a nevydržal by dlho sedieť. Večer si chodí po užití liekov ľahnúť a oddychuje. Má problémy so spánkom. Matka uviedla, že chce, aby sa žalobca začlenil do spoločnosti a aby ho osobný asistent naučil samostatne fungovať. Záverom komplexného posudku žalovaný skonštatoval, že odbornými nálezmi, ako aj šetrením sociálnych dôsledkov nebolo preukázané, že žalobca by nebol schopný samostatne rozhodovať o svojich potrebách. Ako však uviedol, vzhľadom k únavovému syndrómu nie je schopný sa integrovať do spoločenského diania, pri spoločenských aktivitách sa cíti neistý. Pri uvedenej ťažkosti je vhodný sprievodca.

5. Krajský súd ďalej uviedol, že podľa obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaný dospel k záveru, že žalobcovi nepatrí peňažný príspevok na osobnú asistenciu, lebo na základe predložených odborných nálezov a šetrenia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu možno konštatovať, že aj napriek pretrvávajúcim ťažkostiam nie je odkázaný na osobnú asistenciu, pretože nemá závažne narušenú schopnosť sebaobsluhy, a preto peňažný príspevok na osobnú asistenciu v komplexnom posudku nebol navrhnutý ako forma kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia a bolo dôvodné napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdiť. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí tiež uviedol, že pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia postupoval nezávisle na zistení, hodnotení a stanovisku prvostupňového orgánu a posúdil ho samostatne po právnej a skutkovej stránke. Podkladom napadnutého rozhodnutia žalovaného bol komplexný posudok žalovaného z 20. februára 2019, podľa záverov ktorého: „Odbornými nálezmi ako aj šetrením sociálnych dôsledkov nebolo preukázané, že by posudzovaný (žalobca) nebol schopný samostatne rozhodovať o svojich potrebách. Ako však uviedol, vzhľadom k únavovému syndrómu nie je schopný sa integrovať do spoločenského diania, pri spoločenských aktivitách sa cíti neistý. Pre uvedené ťažkosti je vhodný sprievodca. Zdravotný stav je na liečbe kompenzovaný. Na uvedenom základe možno konštatovať, že žalobca nemá preukázaný taký zdravotný stav, pre ktorý by bolo nutné kompenzovať zdravotné

postihnutie osobnou asistenciou, preto sa peňažný príspevok na osobnú asistenciu nenavrhuje“.

6. Krajský súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, nakoľko v rámci konania o žiadosti žalobcu o poskytovanie príspevku na osobnú starostlivosť neboli zadovážené také podklady, a to najmä komplexný posudok, z obsahu ktorých by bolo možné dospieť k rozhodným skutkovým a následne aj právnym záverom potrebným pre riadne posúdenie veci, ktoré sú podľa zákona obligatórnou náležitosťou komplexného posudku, ktorý je bezprostredným podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku na kompenzáciu.

7. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd poukázal na ust. § 22 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z., podľa ktorého možno fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím poskytovať peňažný príspevok na osobnú asistenciu len v prípade, ak je podľa komplexného posudku na osobnú asistenciu odkázaná. Podľa § 55 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z.z. je komplexný posudok podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu. Komplexný posudok poskytuje konajúcemu príslušnému orgánu rozhodujúce skutkové zistenia o posudzovanej fyzickej osobe, t.j. žalobcovi, ohľadom miery funkčnej poruchy, vyjadrenia, o tom, či ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, o sociálnych dôsledkoch ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie, obsahuje návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu a vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu alebo na individuálnu prepravu, termín opätovného posúdenia zdravotného stavu a odôvodnenie. Žalovaný, resp. prvostupňový orgán ako orgán oprávnený o žiadosti žalobcu o priznanie príspevku na osobnú asistenciu rozhodnúť, je na účely vydania uvedeného rozhodnutia povinný zákonom stanovený podklad rozhodnutia vyhodnotiť nielen zo stránky zákonnosti jeho obstarania, ale aj z hľadiska obsahovej spôsobilosti plniť túto funkciu (podkladu rozhodnutia), pretože má rozhodujúci vplyv na obsah rozhodnutia o priznaní alebo nepriznaní peňažného príspevku, ktoré je na ňom v podstate založené. Pokiaľ komplexný posudok neobsahuje zákonom predpísané obsahové náležitosti alebo mu zjavne nepredchádzal zákonom predpokladaný postup, nie je možné ho konajúcim orgánom verejnej správy použiť ako podklad na vydanie svojho rozhodnutia o peňažnom príspevku na kompenzáciu.

8. Komplexný posudok žalovaného z 20. februára 2019 vychádzal z lekárskeho posudku z 15. februára 2019 a z posudkového záveru žalovaného týkajúceho sa šetrenia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný si na účely konania o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu - pri preskúmaní ktorého, ako sám uviedol, postupoval nezávisle na zistení, hodnotení a stanovisku prvostupňového orgánu a posúdil ho samostatne po právnej a skutkovej stránke - zabezpečil nový lekársky posudok žalobcu a vykonal tiež opätovne sociálnu posudkovú činnosť, ktoré úkony boli podkladmi komplexného posudku, prostredníctvom ktorého zisťoval skutkový stav veci a na ktorého základe rozhodol. Žalovaný pritom však opomenul, že sociálnou posudkovou činnosťou podľa § 13 zák. č. 447/2008 Z.z. je posudzovanie individuálnych predpokladov fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, rodinného prostredia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, prostredia, ktoré ovplyvňuje začlenenie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti, všetkých druhov odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a návrh kompenzácií v jednotlivých oblastiach spôsobom uvedeným v § 13 ods. 1 až 9 zák. č. 447/2008 Z.z. Súčasťou spisu žalovaného je záznam z 10. januára 2019, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca býva v byte spolu s rodičmi, poberá ČID (zrejme čiastočný invalidný dôchodok) od júna 2014, je sebaobslužný a atď. Tento obsah bol prevzatý do posudkového záveru, komplexného posudku, ako aj do napadnutého rozhodnutia.

9. Výsledkom sociálnej posudkovej činnosti bol posudkový záver z 18. februára 2019, podľa ktorého z ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu vyplývajú sociálne dôsledky v oblasti mobility a orientácie, a to hoci nemá výrazne obmedzenú pohybovú schopnosť a je schopný v sprievode inej fyzickej osoby sa premiestniť vozidlám verejnej hromadnej dopravy, v ktorej sa dokáže bez ďalších problémov premiestňovať, v dôsledku narušenia duševných funkcií má narušenú orientačnú schopnosť a potrebuje pomoc inej osoby pri kontakte so spoločenským prostredím, ktorú je možné zabezpečiť prostredníctvom sprievodcu - kompenzácia sa nenavrhovala, ďalej v oblasti komunikácie má žalobca narušenú schopnosť komunikácie so spoločenským prostredím v dôsledku narušenia duševných funkcií

a potrebuje pomoc inej osoby pri kontakte so spoločenským prostredím, ktorú je možné zabezpečiť prostredníctvom sprievodcu - kompenzácia sa nenavrhovala, v oblasti zvýšených výdavkov žalobca nemá sociálne dôsledky a v oblasti sebaobsluhy bola zistená obmedzená schopnosť vykonávať úkony sebaobsluhy v dôsledku narušenia duševných funkcií - bol stanovený II. stupeň odkázanosti na pomoc inej osoby podľa Prílohy č. 3 k zák. č. 448/2008 Z.z. V posudkovom závere ďalej žalovaný skonštatoval, že žalobca nemá sociálne dôsledky vyplývajúce z ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré by bolo možné kompenzovať a peňažný príspevok na osobnú asistenciu nenavrhol. Obsahom posudkového záveru je ďalej opis zisťovania podľa záznamu z 10. januára 2019. Záverom posudkového záveru žalovaný uzavrel, že odbornými nálezmi, ako aj šetrením sociálnych dôsledkov nebolo preukázané, že žalobca by nebol schopný samostatne rozhodovať o svojich potrebách. Ako však uviedol, vzhľadom k únavovému syndrómu nie je schopný sa integrovať do spoločenského diania. Pri spoločenských aktivitách sa cíti neistý. Pre uvedené ťažkosti je vhodný sprievodca. Zdravotný stav je na liečbe kompenzovaný. Na základe uvedeného žalovaný skonštatoval, že žalobca nemá preukázaný taký zdravotný stav, pre ktorý by bolo nutné kompenzovať zdravotné postihnutie osobnou asistenciou, a preto sa peňažný príspevok na osobnú asistenciu nenavrhuje.

10. Krajský súd zdôraznil, že pokiaľ uvedený záznam z 10. januára 2019 a posudkový záver z 18. februára 2019 osvedčujú priebeh a závery sociálnej posudkovej činnosti, žalovaný ich obsahom úplne rezignoval na zákonné požiadavky výkonu sociálnej posudkovej činnosti, jej rozsah, spôsob jej praktickej realizácie, ako aj na potrebu dopracovania sa k jej výsledku, ktorým je posudkový záver zohľadňujúci všetky aspekty, ktoré sa sociálnou posudkovou činnosťou podľa § 13 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. posudzujú. Predmetný záznam obsahuje opis pomerov, v akých žalobca žije, zmienky o jeho zdravotných problémoch, opis jeho bežných činností, zvládanie alebo problémy pri samostatnom zvládaní niektorých činností a jeho požiadavky a názory. Neobsahuje však nič, čo by z hľadiska obsahu bolo možné považovať za posúdenie. Za výsledok určitého posudzovania možno považovať len tú časť obsahu posudkového záveru, kde žalovaný uzavrel, že „odbornými nálezmi, ako aj šetrením sociálnych dôsledkov nebolo preukázané, že žalobca je neschopný samostatne rozhodovať o svojich potrebách, že (ako mal sám uviesť) vzhľadom k únavovému syndrómu nie je schopný sa integrovať do spoločenského diania, pri spoločenských aktivitách sa cíti neistý. Pre uvedené ťažkosti je vhodný sprievodca. Zdravotný stav je na liečbe kompenzovaný.“ Na základe uvedeného žalovaný skonštatoval, že „žalobca nemá preukázaný taký zdravotný stav, pre ktorý by bolo nutné kompenzovať zdravotné postihnutie osobnou asistenciou, a preto sa peňažný príspevok na osobnú asistenciu nenavrhuje“.

11. Sociálna posudková činnosť je zákonom výslovne determinovaná ako činnosť posudzovacia. Z obsahu uvedeného záznamu a posudkového záveru nie je možné zistiť, ako boli posúdené a vyhodnotené všetky rozhodujúce okolnosti vyplývajúce z § 13 ods. 1 až 8 zák. č. 447/2008 Z.z. Opis životných podmienok a spôsobu života žalobcu ani neodôvodnené konštatovania žalovaného k niektorým z uvedených okolností si nemožno zamieňať s posúdením všetkých rozhodných okolností, na posúdenie ktorých bol žalovaný povinný a ktoré posúdenie v jeho postupe pred vydaním komplexného posudku a napadnutého rozhodnutia, ale aj v ich obsahu, absentuje. Povinnosť posúdenia všetkých skutočností uvedených v § 13 ods. 1 spôsobom uvedeným v nasledujúcich odsekoch totiž pre žalovaného znamenala povinnosť urobiť si a prejavíť svoj úsudok o všetkých týchto skutočnostiach v rozsahu § 13 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., zhodnotiť ich v potrebných kontextoch, teda dospieť k určitým odôvodneným záverom, ktoré prosté konštatovania nenahrádzajú. Súčasne absentuje najdôležitejšia zložka sociálnej posudkovej činnosti, ktorou je posudkový záver podľa § 13 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z. hodnotiaci všetky sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu vo všetkých oblastiach kompenzácie, ktoré má fyzická osoba v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia a návrh kompenzácie vo všetkých jej oblastiach. Posudkový záver žalovaného obsahuje výsledok určitého posúdenia, z ktorého vyplýva, že žalobca na základe odborných nálezov a šetrenia nie je neschopný samostatne rozhodovať o svojich potrebách a vzhľadom k únavovému syndrómu nie je schopný sa integrovať do spoločenského diania. Všetok ďalší obsah uvedenej časti posudkového záveru predstavujú konštatovania bez uvedenia úvah žalovaného o zistených skutočnostiach a ich hodnotení na účely posúdenia odkázanosti žalobcu na pomoc inej osoby a rozhodnutia o peňažnom príspevku na osobnú asistenciu, t.j. bez ich posudzovania. Posudkový záver z

18. februára 2019 tak obsahuje nanajvýš čiastočné, avšak nedostatočné „posúdenie“ individuálnych predpokladov žalobcu, pričom posúdenie ďalších aspektov podľa § 13 ods. 1 písm. b) až c) zák. č. 447/2008 Z.z., na posúdenie ktorých bol žalovaný povinný, chýba. Obdobne sa to týka komplexného posudku z 16. októbra 2018 a jemu predchádzajúceho postupu prvostupňového orgánu.

12. Pokiaľ zákon v § 15 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. expresis verbis stanovuje, že príslušný orgán vypracuje komplexný posudok, ktorý je podľa § 22 ods. 1 a § 55 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z.z. podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku na osobnú asistenciu, na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z., niet pochýb o tom, že posudkový záver a jemu predchádzajúce posudzovanie sú relevantnými otázkami, majúcimi pre vypracovanie komplexného posudku a následné vydanie rozhodnutia o peňažnom príspevku podstatný význam. Bez reálneho dôsledného posúdenia individuálnych predpokladov fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, posúdenia jej rodinného prostredia a iného prostredia si nemožno predstaviť skutočné, objektívne a najmä so zákonom konformné posúdenie dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu a jeho odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby a tým na peňažný príspevok na asistenciu. Pokiaľ zodpovedanie všetkých týchto otázok z komplexného posudku z 20. februára 2019 a jeho podkladov, a to najmä z posudkového záveru, nevyplývalo, je zrejmé, že nešlo o spôsobilý podklad napadnutého rozhodnutia, ktorý napriek tomu bol ako jeho skutkový podklad použitý na základe nesprávneho vyhodnotenia jeho obsahu, ktorý neposkytoval komplexné informácie o sociálnych dôsledkoch ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu spôsobom stanoveným v § 13 zák. č. 447/2008 Z.z., a tým nemohol poskytovať ani relevantné informácie o ne/odkázanosti žalobcu na pomoc inej fyzickej osoby - jej osobnú asistenciu a s tým spojenú kompenzáciu. Vzhľadom na to, že žalovaný označený komplexný posudok ako podklad použil, nezabezpečil si na vydanie napadnutého rozhodnutia spôsobilý podklad, ktorý by mu poskytoval rozhodné skutkové zistenia v požadovanej kvalite a rozsahu, a teda rozhodol o žiadosti žalobcu na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

13. Krajský súd tiež poukázal na to, že žalovaný do posudkového záveru a následne do komplexného posudku nezpracoval vyjadrenie žalobcu, ktoré zaistil v rámci sociálnej posudkovej činnosti v tom zmysle, že „keď bude mať osobného asistenta viac by sa zapájal do spoločenského diania, aby už nebol odkázaný na pomoc iných“, čím tento fakt svojvoľne nezahrnul do súhrnu svojich skutkových zistení vyjadrených v komplexnom posudku. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z. cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v ods. 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom. Podľa § 20 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z. účelom osobnej asistencie je aktivizácia, podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a podpora jej nezávislosti a možnosti rozhodovať sa ovplyvňovať plnenie rodinných rolí, vykonávanie pracovných aktivít, vzdelávacích aktivít a voľnočasových aktivít. Osobnú asistenciu nie je možné podmieňovať druhom zdravotného postihnutia, stupňom zdravotného postihnutia alebo závažnosťou zdravotného postihnutia. Z postupu a rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu je zreteľné, že v konaní o žiadosti žalobcu o poskytovanie peňažného príspevku na osobnú asistenciu nepostupovali v súlade s účelom a významom zákona. Esenciálnym účelom osobnej asistencie je dosiahnutie aktivizácie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, podpora jej sociálneho začlenenia a podpora jej nezávislosti a možnosti rozhodovať sa a ovplyvňovať plnenie rodinných rolí, vykonávanie pracovných aktivít, vzdelávacích aktivít a voľnočasových aktivít. Nepriznanie kompenzácie pre údajný nezáujem žalobcu, čo je v absolútnom protiklade s obsahom správnej žaloby, kde sa domáha osobnej asistencie práve preto, aby sa mohol aspoň čiastočne zapojiť do života, a pre jeho nepriaznivým zdravotným stavom spôsobenú apatiu a nezvládanie samostatného začlenenia sa žalobcu do života spoločnosti podľa žalovaného: „vzhľadom k únavovému syndrómu nie je schopný sa integrovať do spoločenského diania, pri spoločenských aktivitách sa cíti neistý. Pre uvedené ťažkosti je vhodný sprievodca.“ - popiera zmysel a účel existencie žalovaného a prvostupňového orgánu, pretože odôvodníť nepriznanie kompenzácie existenciou skutočností, pre ktorých odstránenie zákon jej priznanie predpokladá, hraničí s účelovou svojvoľnosťou. Žalovaný uvedenému vyjadreniu žalobcu nevenoval žiadnu pozornosť, dokonca ho odsunul do úzadia takým spôsobom, že sa v rozhodujúcich aktoch, t.j. posudkový záver, komplexný posudok, napadnuté rozhodnutie, o ňom ani nez zmienil, napriek tomu, že

žalobca takýto záujem prejavil. Vzhľadom na to žalovaný rezignoval na účel a zmysel zákona, ktorý nemôže byť zachovaný ani vyslovením odkázanosti na sprievodcu, pokiaľ z celkovej situácie žalobcu, a to najmä rodinnej, t.j. vek a choroby rodičov, čo v rozpore s § 13 ods. 1 písm. b) až d) zák. č. 447/2008 Z.z. posudzované nebolo, sa vynára oprávnený predpoklad, že sprievodcu zrejme niet kde vziať. Pokiaľ by žalovaný vykonal skutočnú sociálnu posudkovú činnosť zameranú v prospech žalobcu, tak ako to vyplýva z účelu a významu zákona, kde by všetky rozhodné skutočnosti posúdil v súlade s § 13 ods. 1 až 9 zák. č. 447/2008 Z.z., by o tom urobil súhrnný posudkový záver, ktorý by zodpovedal posudzovanej realite v celom rozsahu, mohol by zrejme dospieť k diametrálne odlišným záverom. Naopak jeho závery boli prijaté bez priliehavého zistenia a posúdenia rozhodných skutočností v rámci sociálnej posudkovej činnosti spôsobom, ktorý je zjavne v neprospech subjektívnych práv žalobcu, ktorému tak bolo potrebné poskytnúť súdnu ochranu.

14. Podľa napadnutého rozhodnutia žalovaný dospel k záveru, že žalobcovi nepatrí peňažný príspevok na osobnú asistenciu, pretože z predložených odborných nálezov a šetrenia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu možno konštatovať, že aj napriek pretrvávajúcim ťažkostiam nie je odkázaný na osobnú asistenciu, pretože nemá závažne narušenú schopnosť sebaobsluhy, a preto peňažný príspevok na osobnú asistenciu v komplexnom posudku nebol navrhnutý ako forma kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia a bolo dôvodné napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdiť. Posudkový záver a komplexný posudok síce hovoria, že v oblasti sebaobsluhy žalobca nemá narušenú schopnosť sebaobsluhy, avšak súčasne podľa komplexného posudku žalobcovi plynú z ťažkého zdravotného postihnutia sociálne dôsledky v oblasti mobility, orientácie (má narušenú orientačnú schopnosť, k vozidlám verejnej hromadnej dopravy je schopný sa premiestniť len v sprievode inej fyzickej osoby) a komunikácie (z dôvodu narušenej schopnosti komunikácie potrebuje pomoc pri kontakte so spoločenským prostredím). Práve tieto skutočnosti osvedčujúce odkázanosť žalobcu na pomoc inej fyzickej osoby, ktorá odkázanosť medzi žalobcom a žalovaným v konaní sporná nebola, predstavujú podľa § 14 ods. 1, 3 v nadväznosti na body 13., 14. a 20. Prílohy č. 4 k zákonu č. 447/2008 Z.z. dôvody odkázanosti na osobnú asistenciu, na posúdenie ktorých bolo potrebné sa pri sociálnej posudkovej činnosti a ďalšom postupe žalovaného zamerať. Bez dôsledného posúdenia týchto a iných dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu nemožno považovať skutkový stav v správnom konaní o žiadosti žalobcu na poskytovanie príspevku na osobnú starostlivosť za dostatočne zistený na to, aby mohlo byť vydané konečné rozhodnutie.

15. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť

16. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP kasačnú sťažnosť. Uviedol, že v konaní o odvolaní žalobcu riadne, v súlade so zákonom a v rozsahu potrebnom pre objektívne posúdenie prejednávanej veci vykonal lekársku posudkovú činnosť a sociálnu posudkovú činnosť, vydal komplexný posudok, ktorého podkladom bol lekársky posudok a posudkový záver. Komplexný posudok žalobcu obsahuje všetky náležitosti podľa § 15 zák. č. 447/2008 Z.z., sú v ňom zhodnotené všetky zákonom stanovené oblasti posúdenia, t.j. oblasť mobility a orientácie, oblasť komunikácie, oblasť zvýšených výdavkov a oblasť sebaobsluhy. Žalovaný, ako odvolací orgán verejnej správy sa mohol v odvolacom konaní zaoberať iba predmetom prejednávanej veci, t.j. skúmať sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu v súvislosti s odkázanosťou na osobnú asistenciu. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadné zistené vady odstráni. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný sa nemohol zaoberať posudzovaním tých skutočností, ktoré neboli predmetom odvolacieho konania. Podľa § 14 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na osobnú asistenciu, ak je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby pri činnostiach uvedených v prílohe číslo 4 a osobnou asistenciou sa dosiahne účel ustanovený v § 20 ods. 2. Je teda zrejmé, že predmetom posudzovania žalovaného mohla byť len odkázanosť žalobcu na

pomoc inej fyzickej osoby pri činnostiach uvedených v prílohe číslo 4 zák. č. 447/2008 Z.z. v kontexte s účelom osobnej asistencie uvedeným v ustanovení § 20 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z. Všetky tieto skutočnosti boli žalovaným podrobne zistené a premietnuté do komplexného posudku.

17. K odôvodneniu rozsudku krajského súdu žalovaný ďalej uviedol, že sociálna posudková činnosť bola vykonaná v súlade s § 13 zák. č. 447/2008 Z.z. v domácom prostredí žalobcu, zistené skutočnosti sú uvedené tak v posudkovom závere, ako aj v komplexnom posudku žalovaného a výsledok posúdenia je uvedený v závere oboch dokumentov. Podľa prvej vety § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, z čoho vyplýva, že správny orgán je povinný zistiť objektívne skutočný stav veci a nemôže vykonávať sociálnu posudkovú činnosť tendenčne zameranú v prospech účastníka konania, ani nemá povinnosť za neho vyhľadávať dôkazy na podporu jeho vyjadrení. Napriek tomu pri posúdení odkázanosti žalobcu na osobnú asistenciu žalovaný objektívne vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach skutočnosti zistené tak lekárskou posudkovou činnosťou, ako aj sociálnou posudkovou činnosťou. Keďže obidve oblasti posudkovej činnosti vzájomne súvisia, ich závery musia byť v súlade a tak tomu je aj v prípade žalobcu.

18. Posudkový záver žalovaného v prípade žalobcu obsahuje všetky obsahové náležitosti uvedené v § 13 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z. a teda nie je v rozpore s citovaným ustanovením zákona.

19. Podľa názoru žalovaného úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu nie je posudzovať vhodnosť navrhnutých kompenzácií. Skutočnosť, že v komplexnom posudku žalovaný skonštatoval, že potrebnú pomoc v oblasti mobility a orientácie a v oblasti komunikácie môže žalobcovi poskytnúť sprievodca dokazuje, že žalovaný sa zaoberal aj posúdením toho, v akom rozsahu žalobca potrebuje pomoc inej osoby v týchto oblastiach. Sprievodcu pritom môže vykonávať ktorákoľvek spôsobilá fyzická osoba bez toho, aby musela byť uzatvorená formálna zmluva o poskytovaní pomoci.

20. Povinnosťou správneho orgánu, ktorý rozhoduje vo veciach kompenzácií nie je vyhľadávať účastníkom konania sprievodcov rovnako, ako im nevyhľadáva ani osobných asistentov, či osoby, ktoré by mohli vykonávať opatrovanie. Úlohou týchto orgánov je navrhnúť formy kompenzácie a v prípade, že sú splnené všetky zákonné podmienky, rozhodovať o ich priznaní a vykonávať ďalšie činnosti v súlade s oprávneniami uvedenými v § 51 a § 52 zák. č. 447/2008 Z.z. V komplexnom posudku sa uvádzajú všetky skutočnosti zistené v domácom prostredí žalobcu a zároveň aj vyhodnotenia, pričom žalovaný rešpektoval vyjadrenia samotného účastníka konania.

21. Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu, ak je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby alebo na pomoc psa so špeciálnym výcvikom pri zabezpečovaní pohybu, orientácie a komunikácie so spoločenským prostredím. Odkázanosť na sprievodcu u žalobcu ponechal žalovaný, pretože túto formu kompenzácie považoval za dostatočnú pri preukázanom stupni jeho postihnutia. Pri posudzovaní odkázanosti žalobcu na osobnú asistenciu žalovaný vyhodnocoval všetky zadovážené dôkazy, každý jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach a svoj záver vyjadril jasne a logicky ho odôvodnil. K uvedenej skutočnosti žalovaný uviedol, že žalobca sa sám pohybuje vo vonkajšom prostredí, t.j. chodí na nákupy, do knižnice, do stacionára, MHD a po obedy, čo uviedol pri sociálnom zisťovaní. Výsledok posudkového záveru je jasne definovaný a vychádza z komplexného zhodnotenia tak zdravotných hľadísk, ako aj zo skutočností uvedených pri šetrení v domácom prostredí, pričom boli posudzované všetky atribúty uvedené v § 13 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. Práve posúdením a zhodnotením všetkých predpokladov, t.j. individuálnych predpokladov žalobcu, jeho rodinného prostredia, ako aj prostredia, ktoré ovplyvňuje začlenenie žalobcu do spoločnosti, došiel žalovaný k záveru, že žalobca nie je odkázaný na osobnú asistenciu, pretože je samostatný pri všetkých činnostiach uvedených v prílohe č. 4 zák. č. 447/2008 Z.z., pomoc inej FO, ktorú príležitostne potrebuje v súvislosti s uvádzanými problémami pri komunikácii a pri orientácii môže poskytnúť ktorákoľvek spôsobilá fyzická osoba, napr. rodič, sused, priateľ atď. Odkázanosť na sprievodcu nemožno stotožňovať s odkázanosťou na osobnú asistenciu. Príslušný správny orgán nemá kompetencie ani povinnosť hľadať sprievodcu fyzickým osobám s ŤZP, ktoré sú na sprievodcu

odkázané. Nakoľko žalobca nemá obmedzenú právnu spôsobilosť, je teda potrebné považovať ho za plne spôsobilého a zodpovedného aj vo vzťahu k vyhľadávaniu osôb schopných a ochotným mu poskytnúť potrebnú príležitostnú pomoc.

22. K námietkam krajského súdu, že žalovaný sa nezaoberal vyjadrením žalobcu, že s osobným asistentom by sa chcel viac zapojiť do spoločenskej činnosti, žalovaný uviedol, že takéto želanie vyslovila jeho matka. Žalobca neprejavil takýto záujem, práve naopak, vyjadril sa, že sa takýchto aktivít nezúčastňuje, pretože má únavový syndróm a pri žiadnej z aktivít dlhšie nevydrží. Aj podľa odborného vyšetrenia má zúžený záujmový okruh, nemá spoločenské aktivity, čo uviedol aj pri samotnom šetrení. Žalobca neprejavil záujem ani o pracovné aktivity napriek tomu, že jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 45 % a poberá invalidný dôchodok zodpovedajúci „čiastočnej invalidite“.

23. Z celého dokazovania, vykonaného tak prvostupňovým orgánom verejnej správy, ako aj žalovaným, vyplýva, že žalobca je schopný samostatne sa pohybovať v domácom i vonkajšom prostredí. Je schopný samostatne vykonávať všetky činnosti uvedené v prílohe číslo 4 a potreba dohľadu tiež nebola preukázaná. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán vykonali všetky potrebné úkony a zaobstarali si dostatok dôkazov, aby mohli vo veci rozhodnúť. Rozhodnutie je riadne a logicky odôvodnené.

24. Napriek tomu, že v posudkovom závere, či v komplexnom posudku žalovaného nie sú osobitne vyznačené zhodnotenia individuálnych predpokladov, rodinného prostredia i prostredia, ktoré ovplyvňuje začlenenie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti, oba tieto dokumenty ich obsahujú vo svojom texte, t.j. individuálne schopnosti sú uvedené, napr. pohybuje sa samostatne, bez ortopedickej pomôcky, užíva lieky, po ktorých nevládze, je slabý a zdôraznil, že je stále unavený, nemá pohybové obmedzenie, preto je pri väčšine sebaobslužných úkonov samostatný, pri vstávaní, líhaní a polohovaní je samostatný, osobnú hygienu vykonáva samostatne, zvládne sa osprchovať samostatne, pri česaní a holení je samostatný, nechty si ostrihá samostatne, pri úkonoch vyprázdňovania je samostatný, je schopný pripraviť si stravu si naservírovať a najesť sa samostatne atď.; ďalej poukázal na to, že rodinné prostredie bolo zohľadnené, keď bolo konštatované, pri ktorých činnostiach žalobcovi poskytujú pomoc rodičia, začlenenie žalobcu do spoločnosti je limitované jeho zdravotným stavom, najmä únavovým syndrómom, čo sám žalobca uviedol pri šetrení.

25. V zmysle uvedeného mal žalovaný za to, že prvostupňový orgán, ako aj žalovaný sa zodpovedne zaoberali zistením skutočného stavu veci. Žalovaný zistil všetky skutočnosti potrebné na rozhodnutie, vykonal lekársku a sociálnu posudkovú činnosť v súlade so zákonom, vydal komplexný posudok a rozhodnutie riadne zdôvodnil, preto vyjadril presvedčenie, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a jeho zrušenie nepovažoval za dôvodné.

26. Ak krajský súd zistil, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a to za situácie, keď vyhodnocoval zákonnosť rozhodnutia žalovaného neformálne a nebol viazaný žalobnými bodmi, žalovaný nepovažoval za správne, ak sa mu neumožnilo vyjadriť sa k veci a objasniť vytýkaný nedostatok. Žalovaný trval na vytýčení pojednávania, ak krajský súd zistí nezákonnosť rozhodnutia v rámci neformálneho preskúmania zákonnosti nad rámec žalobných dôvodov. Svoje rozhodnutie považoval v čase vydania stanoviska k žalobe za správne, zrozumiteľné a vydané v súlade s platnými právnymi predpismi na základe riadne zisteného stavu veci. V stanovisku k žalobe sa však žalovaný obmedzil len na vysvetlenie tých otázok, ktoré boli predmetom žaloby a vyjadroval sa len k žalobným dôvodom. Pokiaľ krajský súd po neformálnom preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovanému vytýkal nedostatky, ktoré neboli obsahom žaloby, podľa názoru žalovaného mal nariadiť pojednávanie z dôvodu ustanoveného v § 107 ods. 1 písm. d) SSP, najmä ak žalovanému vytýka nedostatočne zistený skutočný stav veci. Žalovaný, ako druhý účastník súdneho konania sa nemal možnosť vyjadriť ešte pred rozhodnutím k skutočnostiam, pre ktoré krajský súd rozhodnutie zrušil, čím došlo k zjavnému narušeniu jedného zo základných princípov konania pred správnym súdom, a to rovnosti účastníkov v konaní pred súdom. Pri prítomnosti právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní by sporné otázky boli vysvetlené a mohli ovplyvniť výsledok súdneho prieskumu.

27. Vykonaným dokazovaním sa žalovaný neodchýlil od povinností, ktoré mu ukladá § 32 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, obstaral si pre svoje rozhodnutie všetky potrebné podklady a na základe dôkazov, t.j. odborných nálezov a skutočností zistených sociálnym zisťovaním, predložených samotným žalobcom, vo veci rozhodol.

28. Žalovaný v rámci odvolacieho konania, pred vydaním napadnutého rozhodnutia zistil presne a úplne skutočný stav veci, bral do úvahy dôvody odvolania účastníka konania, ako aj všetky podstatné okolnosti, vyžiadal si lekárske posudky posudkového lekára, vykonal šetrenie v rodinnom prostredí, vypracoval na základe predložených lekárskeho nálezov a sociálnej posudkovej činnosti komplexný posudok. Všetky aspekty zdravotného postihnutia žalobcu boli pri posudzovaní jeho odkázanosti na osobnú asistenciu žalovaným zohľadnené a v odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol všetky dôkazy, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a z akých účastníkom konania predložených lekárskeho nálezov vychádzal. Sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu sú vhodne a dostatočne kompenzované sprievodcom.

29. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžsk/25/2017 zo dňa 18. júla 2018, podľa ktorého „Úkony osobnej asistencie sú tak primárne úkonmi osobnej pomoci fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri vykonávaní rozličných druhov činností ním samotným tak, aby sa reálne mohla presadiť idea jeho vlastného rozhodovania a ovplyvňovania životných okolností.“ V prípade žalobcu z jeho vlastných vyjadrení, uvedených napokon aj v žalobe vyplýva, že nie je schopný sa integrovať do spoločnosti kvôli únavovému syndrómu. Toto tvrdenie žalobcu potvrdzujú aj predložené odborné nálezy. Z uvedeného jasne vyplýva, že v prípade žalobcu by nemohol byť dosiahnutý účel osobnej asistencie uvedený v § 20 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z. Na tomto závere by nič nezmenilo ani doplnenie posudkového záveru v zmysle požiadaviek, vyjadrených v napadnutom rozsudku krajského súdu, pretože odkázanosť žalobcu na osobnú asistenciu nebola navrhnutá ani v lekárskom posudku, v ktorom bol objektívne zhodnotený zdravotný stav žalobcu. Z tohto hľadiska zrušenie rozhodnutia žalovaného a jeho vrátenie na nové rozhodnutie nemožno považovať za hospodárne.

30. Žalovaný ďalej poukázal na to, že peňažné príspevky na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia sú svojím charakterom dávky fakultatívne, teda nárok na ne nevzniká automaticky pri splnení podmienok, ich priznanie alebo nepriznanie je vždy výsledkom správnej úvahy správneho orgánu, ktorý má kompetencie o nich rozhodovať na základe zisteného skutočného stavu veci, a to po vykonaní lekárskej posudkovej činnosti a sociálnej posudkovej činnosti. Subjektívna predstava účastníka konania o jeho nárokoch, vyplývajúcich zo zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, však nie vždy zodpovedá realite a objektívnym zisteniam a negatívne rozhodnutie správneho orgánu nemožno považovať za nezákonné len preto, že sa ním nevyhovuje žiadosti účastníka konania. Aj v prípade žalobcu žalovaný vykonal dôslednú lekársku posudkovú činnosť a sociálnu posudkovú činnosť v súlade so zákonom a získané dôkazy objektívne vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach.

31. Žalovaný v rámci odvolacieho konania, pred vydaním napadnutého rozhodnutia zistil presne a úplne skutočný stav veci, bral do úvahy dôvody odvolania účastníka konania, ako aj všetky podstatné okolnosti, pritom postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zák. č. 447/2008 Z.z. Predmetné rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené, teda k porušeniu práva žalobcu na riadne a dôkladné odôvodnenie rozhodnutia nedošlo. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol všetky dôkazy, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, aké odborné lekárske nálezy v čase rozhodovania účastník konania predložil.

32. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. februára 2020, č. k. 20Sa/8/2019-83, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby konanie zastavil podľa § 462 ods. 1 SSP.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

33. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že v roku 2010 mu bolo diagnostikované ochorenie Paranoidná schizofrénia - diagnóza F20.0. a považuje sa za osobu s ŤZP, pričom poberá čiastočný invalidný dôchodok. Na základe komplexného posudku žalovaného zo dňa 20. februára 2019 mu bola stanovená miera funkčnej poruchy vo výške 50 %, pre ochorenie zaradené do skupiny IV. ods. 6 písm. c), prílohy č. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. Žalobca má problémy s pamäťou, zabúda, je potrebné naňho dohliadať pri užívaní liekov, užíva lieky, po ktorých nevládze, je po nich slabý a zdôraznil, že je po nich unavený, t.j. trpí únavovým syndrómom. Vzhľadom k únavovému syndrómu žalobca nie je schopný sa integrovať do spoločenského diania. Pri spoločenských aktivitách sa cíti neistý. Žalobca má ťažkosti orientovať sa v cudzom prostredí, napríklad u lekára, kde sa cíti pod stresom a nedokáže v rýchlosti povedať, čo mu je a aké má ťažkosti. Podľa názoru žalobcu je dôležitou skutočnosťou, že si nedokáže sám zavolať sanitku, taxík, pretože má problém pohotovo uviesť potrebné informácie. Žalobca má ďalšie problémy súvisiace s chôdzou, nakoľko nevládze chodiť, má pocit zdrevenených nôh a veľmi ťažko sa pohybuje, ako keby nohy ťahal za sebou. Na odborné vyšetrenia žalobcu sprevádza otec alebo matka, ide o osoby vyššieho veku, matka žalobcu má svoje zdravotné problémy, užíva neurologické lieky. Vzhľadom na uvedené, matka už nevládze poskytovať žalobcovi požadovanú pomoc a sprevádzať ho na ďalších vyšetreniach. Žalobca sa dožaduje osobného asistenta, nakoľko by mu bolo umožnené viac sa zapájať do spoločenského diania, pričom svoju vôľu o väčšiu integráciu i prejavil.

34. Žalobca poukázal na účel osobnej asistencie, ktorým je aktivizácia, podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ŤZP a podpora jej nezávislosti a možnosti rozhodovať sa a ovplyvňovať plnenie rodinných rolí, vykonávanie pracovných, vzdelávacích a voľnočasových aktivít. Osobnú asistenciu nie je možné podmieňovať druhom zdravotného postihnutia, stupňom zdravotného postihnutia, alebo závažnosťou zdravotného postihnutia. V dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu žalobcu a jeho apatie a neschopnosti a nezvládnutia samostatného začlenenia sa do života spoločnosti sa dožaduje osobného asistenta, ktorý by mu venoval náležitú pozornosť a uľahčil jeho začlenenie sa do spoločnosti. Žalobca má preukázaný taký zdravotný stav, pre ktorý by bolo nutné kompenzovať zdravotné postihnutie osobnou asistenciou. Osobný asistent pomáha začleneniu FO s ŤZP do spoločnosti, poskytuje pomoc v prekonávaní dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia. Žalobca má výrazne narušené duševné funkcie, v dôsledku čoho je narušená jeho orientačná schopnosť pri kontakte so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie má narušenú schopnosť komunikácie pri kontakte so spoločenským prostredím, rovnako má obmedzenú schopnosť vykonávať úkony sebaobsluhy v dôsledku narušenia duševných funkcií. Žalovaný nezohľadnil vo svojom rozhodnutí všetky aspekty, ktoré sa posudzujú pri sociálnej posudkovej činnosti a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nezohľadnil skutočnosti tvrdené žalobcom v komplexnom posudku. Žalobca splňa všetky predpoklady požadované zákonom, na priznanie nároku na poskytnutie osobného asistenta § 20 zák. č. 447/2008 Z.z. a rovnako splňa nárok na poskytnutie peňažného príspevku na osobnú asistenciu v zmysle § 22 zák. č. 447/2008 Z.z.

35. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol a priznal mu náhradu trov kasačného konania.

IV.

Právne posúdenie kasačným súdom

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalovaného nemožno priznať úspech.

37. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. februára 2021 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

38. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

39. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

40. Kasačný súd v prvom rade upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

41. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä s ohľadom na prameň, z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí.

42. Kasačný súd mal v posudzovanej veci preukázať, že krajský súd v procese súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného správneho orgánu - keď napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie - postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku.

43. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

44. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

45. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

46. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

47. Z citovanej ústavnej úpravy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musia byť v súlade s ústavou. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu.

48. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, odboru sociálnych vecí a rodiny, ktorým prvostupňový správny orgán žiadosti žalobcu zo dňa

07. septembra 2018 o priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, t.j. osobnú asistenciu nevyhoviel a žalobcovi peňažný príspevok na osobnú asistenciu nepriznal.

49. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku posudzovanou vecou podrobne zaoberal a s jeho právnou argumentáciou sa kasačný súd v plnom rozsahu stotožňuje.

50. Účelom osobnej asistencie je aktivácia, podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a podpora jej nezávislosti a možnosti rozhodovať sa a ovplyvňovať plnenie rodinných rolí, vykonávanie pracovných aktivít, vzdelávacích aktivít a voľnočasových aktivít.

51. Z podkladov súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj kompletný administratívny spis, je zrejmé, že žalobca je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby pri zabezpečovaní pohybu, orientácie a komunikácie so spoločenským prostredím.

52. V preskúmvanej veci neboli riadne posúdené dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu, a preto aj podľa názoru kasačného súdu rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu.

53. Žalovaný v kasačnej sťažnosti tiež namietal, že krajský súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, a to napriek skutočnosti, že trval na vytýčení pojednávania, ak krajský súd zistí nezákonnosť rozhodnutia v rámci neformálneho preskúmania zákonnosti nad rámec žalobných dôvodov.

54. Správny súd nariadi pojednávanie podľa § 107 ods. 1 SSP len v určitých prípadoch, konkrétne

- a) ak o to požiada aspoň jeden z účastníkov konania,
- b) ak sa vykonáva dokazovanie,
- c) ak to vyžaduje verejný záujem,
- d) ak je to na prejednanie vecí potrebné alebo
- e) ustanovuje tak Správny súdny poriadok.

V ostatných prípadoch rozhoduje správny súd bez pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP).

55. Uvedená úprava rešpektuje judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Súdneho dvora Európskej únie, keďže zachovanie princípu ústnosti konania bezpodmienečne neznamená výlučne nariadenie ústneho pojednávania, ale na jeho dodržanie postačujú aj vyjadrenia v písomnej forme.

56. Zo súdneho spisu kasačný súd zistil, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 07. októbra 2019 uviedol, že súhlasí s preskúmaním zákonnosti napadnutého rozhodnutia bez nariadenia pojednávania, avšak v prípade, ak krajský súd v rámci neformálneho preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia nad rámec žalobných dôvodov zistí jeho nezákonnosť, požiadal o vytýčenie pojednávania. Na tomto mieste považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že súhlas, resp. žiadosť o nariadenie pojednávania nemožno podmieniť žiadnymi okolnosťami, pričom v správnom súdnictve sa výsledok konania, týkajúci sa zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, účastníkom dopredu neoznamuje, ale je známy až po verejnom vyhlásení rozhodnutia. V sociálnych veciach s a dôvody správnej žaloby fyzickej osoby posudzujú neformálne, správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi (§ 203 ods. 1 SSP), skutočnosť, ktorá bola žalovanému správnomu orgánu známa.

57. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalovaného ako o nedôvodnú zamietol.

58. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

59. O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd samostatným uznesením v súlade s § 175 ods. 2 v spojení s § 467 ods. 1 SSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

60. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.